

O NEOPAKOVÁNÍ

Kdo by si myslel, že Vás chci poučovat o následcích zanedbání domácí přípravy na vyučování, může zůstat v klidu. Hned vysvětlím.

Před dvěma měsíci jsme se na tomto místě chlubili velikým titulkem: **Tak už je konečně tady!** Dnes bych vás měl ohromit jiným nadpisem, a mne nenapadá nic jiného, než opět: **Tak už je konečně tady!** Ale to tam přeci napsat nemohu - to by to vypadalo, že dokážu psát stále dokola pouze jedinou větu. A to přesto, že tentokrát nemám na mysli další číslo zpravodaje, jen se raduji z ohlašujícího se jara.

Abych Vás tedy nepletl, měl bych do titulku doplnit ještě jedno slůvko. Potom by nahoře stálo: **O neopakování se.**

A teď to nejdůležitější. Ať se Vám jaro vydaří!

Miroslav Tvrz

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Zastupitelstvo obce na svém 1. jednání dne 21. 2. 2006 v usnesení číslo 18/06 schválilo podmínky pro prodej obecních pozemků s účinností od 1. 3. 2006.

1. Cena

Ceny pozemků stanovené usnesením ZO jsou stanoveny takto:

- stavební pozemky 100,- Kč/m²
- ostatní pozemky 35,- Kč/m²

Všechny pozemky v majetku obce určené ÚP k zastavění se považují za stavební pozemky bez ohledu na stávající zatřídění a jejich cena je 100,- Kč/m².

2. Postup prodeje

(vždy v souladu se zákonem o obcích!)

- Vytipování vhodné parcely
- Schválení a vyvěšení záměru

- Určení podmínek prodeje: Cena pozemku je dle způsobu použití (viz bod 1) a platí na celou výměru pozemku (tedy u stavebního pozemku 100,- Kč/m²).

- Výběr kupujícího: V případě více zájemců, kteří předloží písemnou žádost po vyvěšení záměru, bude vypsána soutěž o nejvyšší nabídku a schválena výběrová komise. Nejnižší cena je stanovena bodem 1. Žádost bude v uzavřené obálce předána na OÚ, na obálce bude číslo pozemku a jméno uchazeče.

- Schválení kupujícího usnesením ZO.

3. Staré žádosti

Žádosti o odkoupení pozemků podané občany v minulosti (v případě pozemků, které dosud nebyly vyvěšeny) neopravňují k přednostnímu právu požadovaný pozemek získat.

pokračování na str. 3

Jsem vášnivým sběratelem hub a zdejší lesy mi poskytují četná místa k jejich nalezení. Nejraději chodím do rokle. Při zpáteční cestě domů se nikdy neopomenu občerstvit z malé lesní studánky. Díky péči hasičů, Obecního úřadu a členů Okrašlovacího spolku byla tato studánka upravena tak, aby se z ní dala voda odebírat. O studánce koluje pěkná pověst.

ŽEBRÁČKÁ STUDÁNKA

Nejlahodnější vodu v horkých dnech poskytovala Jindřichovickým Žebrácká studánka. Znali ji a opatrovali po staletí, jméno však dostala až v pozdějších dobách. Než si Jindřichovičtí pořídili vodovod, který jim dodával pitnou i užitkovou vodu, mělo každé

hospodářství ve svém domě, nejčastěji ve sklepě, vlastní domácí studánku.

Studánka v jindřichovické rokle

Dřevěným potrubím sem byla voda přiváděna z nejbližšího prameniště.

Jenom jeden dům vlastní studánku neměl. Byl to obecní špitál a chudobinec, dům chudých, nemocných a žebráků. Stával stranou od měšťanských domů, a to právě proti studánce, která podle obyvatel tohoto žebráckého domu získala své jméno.

Obyvatelé špitálu byli stíháni pohrdáním pro svou chudobu, trpěli různými příkořimi a omezeními, ale museli být vděční za každý kousek jídla, který jim zámožní měšťané poskytli. Pro tyto chudáky byl džbán pitné vody z blízké studánky božím darem a často i jediným lékem v době nemoci. Pramen, který zde po staletí zurčel ze šťavnaté lesní louky, nehleděl na oblečení svých hostů. Byl studánkou chudých.

Jiří Korel

60 LET ČESKÉ ŠKOLY V JINDŘICHOVICÍCH

Po druhé světové válce byl pověřen správou školy v Jindřichovicích Zdeněk Effenberger, učitelský čekatel. Protože tehdy, čtyři měsíce po revoluci v Praze, nebylo v obci českých dětí a děti německé národnosti nebyly do školy přijímány, nebyla škola otevřena hned na začátku školního roku 1945/1946.

Teprve v polovině března roku 1946 bylo povoleno vyučování v obecné škole na nátlak MNV. K zápisu se dostavilo 8 dětí, z toho 5 dětí české národnosti, 2 děti slovenské národnosti a 1 dítě německé národnosti z rodiny antifašistů.

Vyučování začalo dne 8. března 1946 s 8 žáky, během školního roku přistoupilo 7 žáků a tak byl školní rok ukončen dne 21. června 1946 s 15 žáky.

Jmenovitě to byli tito žáci: Černák Josef, Černáková Marie, Kohoutová Helma, Kohoutová Markéta, Mareš Josef, Strolený Jiří, Šimek Jan, Wespová Helga, od 8. 4. 1946 Förstová

Gisela, od 11. 4. 1946 Koutová Jaroslava, od 24. 4. 1946 Počinek Antonín, od 8. 5. 1946 Srbová Soběslava, od 10. 5. 1946 Lávička František a Lávičková Ludmila, od

Vítězky z Moravské Ostravy spolu s paní učitelkou Boženou Goldschmidovou a panem ředitelem Jindřichem Rohlou

12. 6. 1946 Vlach Vladimír.

Během 60 let se ve škole vystříдалo celkem 42 učitelů, 9 vychovatelek ve školní družině, 4 kuchařky ve školní jídelně a řada uklízeček.

Nejdéle na škole pracovali tito učitelé: Jiří Korel (23 let) a Marie Volfová-Šochmanová (11 let).

Největší počet žáků byl ve školním roce 1949/1950, a to 110 žáků, nejméně ve školním roce 2000/2001, jen 6 žáků. Podle počtu dětí se škola měnila z jednotřídní až na trojtřídní a při úbytku dětí zase až na jednotřídní.

K 1. 9. 1979 byla škola pro malý počet žáků zrušena. Škola se do obce vrátila v roce 1992. Zařízení a inventář byly získány z rušené školy v Dolní Rotavě. Od října 1993 byla do budovy umístěna i mateřská škola. Od 1. 8. 2004 převzala školu jako odloučené pracoviště Základní škola v Kraslicích, Havlíčkova ulice.

Největší úspěch získala škola ve školním roce 1956/1957. Trio Marie Račáková, Antonie Oceláková a Anežka Lavrenčíková získalo první cenu v oboru zpěv v okresním i krajském kole, v ústředním kole v Moravské Ostravě pak získalo druhou cenu.

Jiří Korel

Okrašlovací spolek zve:

Srdečně zveme všechny příznivce hudby na

VELIKONOČNÍ KONCERT,

který se koná v pondělí 17. 4. 2006 v kostele sv. Martina v Jindřichovicích od 17 hodin.

Hrát a zpívat budou:
Dolce Vita (Sokolov)
Monika Bechyňová
Cubitus (Loket)

p. Peter Fořt, Alice Lukáčová, Věra Smržová
Zuzana a Miloslava Vaničkovy (Cheb)

Duchovním slovem bude provázet
Miloš Bechyň.

Přátelské pozvání
pro všechny milovníky jitrnic, piva a mnoha
zabíjačkových dobrot na již 3. Ročník

JINDŘICHOVICKÉHO ZABIJAČKOVÉHO SETKÁNÍ na bývalé faře u Bechyňů

Koná se v sobotu 22. 4. 2006 od 9 hodin.

Všechny dobroty budou jako obvykle zdarma!

STŘÍPKY Z KOPANÉ

Na losovacím aktivu v Sokolově dne 6. března 2006 bylo stanoveno, že okresní soutěže v kopané

začnou dne 1. dubna 2006.

Naše A mužstvo nastoupí k prvnímu utkání na domácím hřišti s mužstvem Nové Sedlo B. Hracím dnem je sobota. Hned další týden by se mělo hrát derby v Rotavě.

Naše B mužstvo nastoupí k prvnímu utkání v Krajkové. Hracím dnem je neděle. Další týden se bude hrát na domácím hřišti s mužstvem Královské Poříčí B.

B mužstvo by mělo sehrát celkem 4 utkání základní části a podle umístění hrát v nadstavbové části o postup do okresního přeboru nebo ve skupině o 5.-8. místo.

Vzhledem k velkému množství

sněhu na hřišti je předpoklad, že naše hřiště nebude 1. dubna způsobilé ke hře, a proto budou některá utkání odložena na pozdější termín.

Jiří Korel

Jindřichovičtí fotbalisté v akci

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ... pokračování ze str. 1

Jelikož byly uplatňovány v průběhu několika let a mohlo dojít při evidenci k pochybení, bude nutno podat po schválení záměru prodeje ZO a jeho vyvěšení novou žádost.

Pokud byly již vybrány peníze na budoucí prodej od zájemců a nebylo postupováno při prodeji v souladu se zákonem, budou peníze vráceny.

Předložené žádosti na prodej pozemků z minulosti budou využity ZO jako vodítka zájmu o koupi. Postupně budou schvalovány záměry prodeje, přičemž budou parcely hodnoceny takto:

- parcely nevhodné k prodeji (ochranná pásma, omezení užívání jiných pozemků) - nebudou nabízeny

- parcely vhodné k prodeji

- ucelené parcely - bude schválen

záměr prodeje pozemků

- sloučené a oddělené parcely - bude posouzeno využití zbytků parcel; bude preferován prodej celých,

geometrických plánů předložených zájemci. Záměr prodeje bude schválen až po posouzení.

Zastupitelstvo obce na svém 1. jednání dne 21.2.2006 v usnesení číslo 17/06 schválilo:

Ukončení nájemních smluv na pronájem obecních pozemků ke dni 31. 12. 2005 a následné vyhotovení smluv nových s platností od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2010. Důvodem je provedená digitalizace, kterou se změnila výměra pozemků.

Nové nájemní smlouvy budou na Obecním úřadě v Jindřichovicích připraveny k podpisu v termínu **od 1. 5. 2006 do 31. 5. 2006**. Při podpisu nájemní smlouvy bude nájemci předána složenka k úhradě nájemného na rok 2006.

Anna Polívková, starostka

Obecní úřad v Jindřichovicích

ÚŘEDNÍ HODINY

pondělí, středa	8 - 17 hodin
úterý, čtvrtek	8 - 15 hodin
pátek	8 - 12 hodin

www.obecjindrichovice.cz

E-mail:

ou-jindrich@volny.cz

pokud není možno zbytek prodat jinému zájemci. Tyto parcely je nutno individuálně posoudit, zvažít nutnost nového zaměření či využití

CHYSTÁ SE V OBCI

sobota 30. 4. 2006

stavění májky

- taneční vystoupení skupiny Jindřichovické hvězdičky
- ukáзка tanečního aerobiku skupiny Černé a bílé kočky
- lampionový průvod
- táborák a malé občerstvení

pátek 2. 6. a sobota 3. 6. 2006
volby do poslanecké sněmovny parlamentu České republiky

Budou se konat v budově OÚ Jindřichovice.

sobota 3. 6. 2006

zájezd pro děti do ZOO Chomutov

V ZOO program ke Dni dětí. Zájemci se mohou přihlásit na OÚ Jindřichovice.

sobota 10. 6. 2006

oslava MDD

- taneční vystoupení Jindřichovických hvězdiček a Černých a bílých koček
- pohádkový les
- program pro děti
- káčení májky

Další informace budou k dispozici na plakátech ve vývěškách a na OÚ Jindřichovice.

STATISTICKÉ ÚDAJE O OBYVATELSTVU

OD 1. 1. 2005 DO 20. 3. 2006

- Narodilo se 11 dětí, z toho dvoje dvojčátka, 9 chlapců a 2 děvčátka.
- Zemřelo 9 osob, z toho 4 ženy.
- Do Jindřichovic a přilehlých osad se přihlásilo 30 osob, z toho 16 žen.
- Z Jindřichovic a přilehlých osad se

odstěhovalo 14 osob, z toho 10 žen.

• Sňatek uzavřelo 6 párů.

Celkový počet osob přihlášených k trvalému pobytu k 20. 3. 2006 je 488.

(obu)

PODĚKOVÁNÍ

Obec Jindřichovice děkuje panu **Mgr. Petru Rojíkovi, Ph.D.** za náročný a velmi pěkný překlad kroniky osady Mezihorská z německého jazyka do českého.

Překlad této kroniky je uložen na Obecním úřadě v Jindřichovicích a u pana Václava Kováře v Mezihorské. Občanům, kteří budou mít zájem o nahlédnutí do této kroniky, sdělujeme, že kronika bude předána do Obecní knihovny v Jindřichovicích.

POZVÁNKA NA SCHŮZI

Veřejná schůze ZO Jindřichovice se koná ve čtvrtek 13. 4. 2006 v 17 hodin v tělocvičně ZŠ v Jindřichovicích.

Z programu jednání vybíráme:

- Schválení rozpočtového opatření č. 1/2006
- Schválení smlouvy o podmínkách zřízení stavby (Krajská správa a údržba

silnic K. Vary)

• Schválení vstupu obce do MAS Sokolovsko o. p. s.

• Schválení smlouvy o dílo s firmou EKO - KV s. r. O. Pro stavbu Jindřichovice - Rotava - vodovod a kanalizace

• Majetkové záležitosti

Na veřejné zasedání zastupitelstva jsou zváni všichni občané!

(obu)

KARNEVAL S INDIÁNY V JINDŘICHOVICKÉ ŠKOLE

V minulém čísle zpravodaje jste se dočetli, co se chystá v naší škole a školce. 28. únor byl pro děti dnem neobyčejným, měli jsme *indiánský den*. Ale nejen tento den, nýbrž celý únor byl ve znamení indiánů. Než jsme se ale mohli pořádně vydovářet a všem předvést, co umíme a jak jsme krásně oblečení a namalováni, celý měsíc jsme se pilně připravovali. Jak to tedy začalo?

Pomalu končil leden, a tak jsme ve škole a školce všichni přemýšleli, jaký bude letošní karneval. Nakonec jsme se shodli na tom, že indiánský. A tak začaly veliké přípravy.

Hned první únorový den dostal každý z nás indiánský náramek přátelství, který si střežil jako oko v hlavě a nesměl ho sundat z ruky. Děti si samy připravily oblek: na tričku udělaly třásně a ozdobily ho barvami, čelenku vyzdobily pery a barvičkami, šperk si vyrobily z obarvených těstovin a opasek vytvořily ze šňůrek tří barev. Všichni jsme patřili do kmene Apačů a každý si zvolil

indiánské jméno.

Do společné přípravy byli zapojeni i rodiče. Zásobili nás odbornou literaturou, pohádkami, rekvizitami ze dřeva (totem, sošky, tomahavky), luky se šípy, barevnými pery a indiánským

Nemohly chybět písně, říkadla ani pohádkové příběhy. I venku děti skotačily jako indiáni, ty menší házely oštěpem na terč, starší si dokonce zkusily střelbu lukem a šípy.

Celé naše úsilí vyvrcholilo 28. února karnevalem. Děti se oblékly do svých kostýmů, namalovaly si obličej a mohlo se začít. Soutěžilo se, zpívalo, poslouchaly indiánské pohádky, popíjel se indiánský čaj. Paní učitelky nezůstaly pozadu a také se řádně vystrojily. I paní kuchařka se do dění zapojila a připravila nám indiánský jídelníček - oběd nám samozřejmě moc chutnal. Po obědě jsme si sundali náramky a uložili je na tajném místě.

Tak jsme se rozloučili s celým indiánským měsícem a už teď se těšíme na příští rok, až si zase zadovážíme při dalším karnevalu.

**Jana Potočná,
Martina Horová**

INDIÁNSKÝ JÍDELNÍČEK (sestavila paní Mária Surová)

snídaně:

se-lu-da-gu s dračí pomazánkou Rudého péra, kakateo

polévka:

zelené kuličky letní zahrady

oběd:

kuřecí stehýnka Rychlé vařečky, podzemnice, medvědí krev

dezert:

indián

svačina:

placky indiánů Algonquin, kozí mléko

týpím. Děti se během přípravy na karneval dozvěděly mnoho o indiánech, o jejich původu a způsobu života.

KRONIKA MEZIHORSKÉ ZNOVU NA SVĚTĚ!

Díky dlouholetému zájmu Václava Kováře, který se svou rodinou obětavě obnovuje památky v Mezihorské, a za přispění paní starostky Anny Polívkové a Miloslava Kaase, rozmyslenského hajného, se podařilo kroniku vyhledat v Německu a získat její kopii.

Kroniku Mezihorské napsal řídící učitel Josef Müller. Obecný díl popisuje přírodu, topografii a dějiny obce na základě starších kronik, primárních dokumentů z jindřichovických a loketských fondů, vzpomínek starousedlíků i z vlastních zkušeností. Chronologický díl kroniky líčí události let 1889 - 1935. Na závěr je připojeno několik působivě líčených

tematických celků, např. první světová válka, vznik ČSR, pověsti a lidové zvyky.

Kronikář Josef Müller si zasluží zvláštní pozornost. Již ve zralém věku byl náhle přeložen proti své vůli z rodného Mostecka do odlehle vsi Mezihorská. Musel si vybudovat novou existenci v pomalu se vylidňující, materiálně i duchovně chudé vesnici, která se *nacházela ve stavu rozvoje*, navíc v politicky konfliktní době. Přesto dokázal v sobě i ve vesnických dětech probudit zájem o dějiny, místopis a přírodu svého okolí. Pan učitel Müller zvládal nejen svoje povolání, veřejnou práci a domácí hospodářství. Aby mohla

být otevřena druhá třída, neváhal obětovat místnost ze svého bytu, a tím *vyřešil* problém, který jeho předchůdce i obec několik let odkládali. Vedle toho dokázal napsat obecní kroniku, studovat vědecká díla přírodovědců (Michler, Laube, Hibsche), historiků (Schwartz, Gnirs), pátrat v archivech a udržovat kontakty s vlastivědně zaměřenými kolegy (Brandl). Před Josefem Müllerem je třeba smeknout. Jeho kronika, jejíž český překlad se nyní dokončuje, určitě stojí za přečtení a inspiraci.

Petr Rojík

*V příštím čísle zpravodaje vyjde pokračování článku p. Rojíka s názvem **Pár střípků - citátů z Müllerovy kroniky obce Mezihorská (Kührberg)***

Muzeum v Božím Daru

TIP NA VÝLET:

BOŽÍ DAR

Posledně jsme v této rubrice psali o Horní Blatné. Pokud si ještě vzpomenete, doporučovali jsme procházku podél Blatenského příkopu. A kdo by nás poslechl, mohl by se tak dostat až k místu, odkud je to co by kamenem dohodil do Božího Daru.

Boží Dar je malá obec v Krušných horách s přibližně jedním stem obyvatel. V dobách svého největšího rozkvětu však v tomto hornickém městečku žilo asi 2000 lidí. Postupně však těžba kovů ustávala. Postupnému vylidňování nepomohlo ani kdysi módní krajkářství. Ve 20. století se toto nejvýše položené městečko střední

Naučná stezka Božídarské rašeliniště

Evropy stalo významným střediskem zimních sportů.

Vydejme se tedy na prohlídku města a jeho okolí.

•**Božídarské rašeliniště** - národní přírodní rezervace chránící vzácnou květenu i zvířenu. Přes typické krušnohorské rašeliniště prochází naučná stezka s povalovým chodníčkem.

•**Klínovec** - na nejvyšším vrcholu Krušných hor (1244 m n. m.) byla postavena kamenná rozhledna a horský hotel. Obojí je dnes ve zchátralém stavu a čeká na opravu. Na Klínovec se také můžete nechat vyvézt sedačkovou lanovkou z nedalekého Jáchymova.

•**Muzeum Krušných hor** - kromě expozice zaměřené na dějiny obce, místní tradice a okolní přírodu si můžete prohlédnout i sbírku betlémů.

(lmt)

Vrchol Klínovce v 1. polovině 20. století...

...a o pár desítek let později

Jména v kalendáři

Tentokrát se seznámíme s příběhy několika jmen, která si našla v kalendáři své místo v měsících dubnu a květnu.

Vendula (6. 4.) se v českém kalendáři objevila teprve v nedávné době. Přestože byly Vendulky u nás vždy oblíbené, mívaly v rodných listech zapsáno něco jiného. Jednalo se totiž jen o domácký tvar jména *Václava*.

Marcela (20. 4.) je původem římské jméno, které náleželo příslušnicím rodu Marcellů. Z bible známe Marcelu - přítelkyni Marie Magdalény a Marty a jejich bratra Lazara, který byl vzkříšen Ježíšem. Marcela se později spolu s Ježíšovými učedníky věnovala šíření křesťanské víry.

Jiří (24. 4.), řecky *Georgios*, znamená "rolník". Svatý Jiří byl odedávna jedním z nejuctívanějších křesťanských mučedníků. Za vlády císaře Diokleciána byl vysokým důstojníkem římských legií. Když se přišlo na to, že je křesťan, nastal obvyklý proces zakončený popravou. Po jeho smrti vzniklo mnoho legend, ve kterých bývá zachráncem ohrožených dívek a strádajících vězňů, nebo také příznavcem prostých venkovanů. Zajímavé je, že jeho jméno převzala dokonce jedna země - Georgie (Gruzie).

Jaroslav (27. 4.) - u tohoto jména většinu z nás napadne spojení slov slavit a jaro. Chyba lávky! Toto staroslověnské jméno označuje muže slavného svojí silou a udatností (české slovo jarý znamená zdatný, čilý, naplněný silou).

Monika (21. 5.) je jméno s původem starořeckým, možná ještě dávnějším fénickým a významem "bohyně". Monika byla matkou slavného teologa Aurelia Augustina. Díky jeho zaznamenaným vzpomínkám vytvořila Monika nadlouho ideál ženy a matky.

Jana (24. 5.) stejně jako Jan vychází z hebrejského *Jochánán*, tedy Bůh je milostivý. Méně obvyklá je u nás v podobě *Johana*. Z historických osobností se nám nespíše vybaví postava populární francouzské svěřice Jany (Johanky) z Arku.

(lmt)

Ilustrační foto

HODY, HODY, DO PROVODY

Skončil Boží hod velikonoční a co nevidět opět vykoukne sluníčko. Práce sice na nikoho nečeká, přesto si dnes všichni chlapci přivstanou. Je tady velikonoční pondělí, tedy koleda.

V naší zemi se Velikonoce neobejdou bez pomlázky (nebo také pomlázky, omáčky, mrskačky, šlehačky, šlaháčky, tataru, žily, korbáče, konaku, čugaru, šibáku, kančáku, rócáku apod.) Ale pozor, s pomlázkou to není tak jednoduché. Musí být vyrobena z čerstvých vrbových proutků, pokud možno z osmi (má potom pořádný švih a správně přilehne) a nejlépe vlastníma rukama. Nesmí být z loupáního proutí a musí být každý rok čerstvá. Co se s pomlázkou dělá, to každý ví. Ale proč máme vlastně děvčata vyšupat? Aby byla po celý rok zdravá, veselá a pilná ... a taky aby je neštípaly blechy! Proto jsou koledníci v každém domě vítáni a ještě bývají po zásluze odměněni.

Avšak jiný kraj - jiný mrav. Tak třeba na Valašsku se často místo pomlázky používala obyčejná voda. V jiném moravském kraji zase nosili chasníci lavici, na kterou pokládali ženy a dívky a rádně je vyšlehali. Ale nemusíte si zoufat ani v případě, že

nemáte vůbec žádné náčiní. Ve 14. století stačila k plácání pouhá ruka.

Odměnou za šupání bývala odedávna vejce (nikdy ne dutá, ta se používají pouze pro okrasu). Již v pohanských dobách bývala vajíčka symbolem života. Od desátého století se vajíčka barvila. Zato velikonoční zajíček k nám přišel až koncem 19. století. O to se postaral německý spisovatel Schmidt, který v jedné ze svých povídek napsal, že velikonoční malovaná vajíčka snáší hodným dětem na poli zajíček.

Je odpoledne, chlapci mají koláče, mazance, nějaké drobné peníze a hlavně velkou zásobu vajec. Co s nimi?

Naši předkové znali řešení. Využívali totiž přebytek vajec k různým hrám. Tak třeba sekání vajec. Jeden z chlapců držel vejce, druhý po něm mrštil krejcarem. Pokud se do vajíčka zasekl, bylo jeho. Nebo ťukaná. Chlapci udeřili špicemi vajec o sebe. Komu se špice rozbila, ten prohrál. Dále se s vejci hrály hry podobné kuličkám, kulečnicku či čáře. Na Chodsku se vajíčka házela přes střechnu domu do měkké trávy tak, aby se nerozbila.

A na závěr ještě jednu radu. Použitou pomlázku můžete hodit na střechnu, aby z ní nepřecházela na lidi prašivina, nebo uložit do sklepa, aby se v něm nedržely žáby.

Nebo ji prostě zasaďte do země. Možná, že z ní za pár let budete mít strom pomlázkovník.

(lmt)

*Vstávaj ráno,
Mariáno,
dávaj vejce každé ráno.
A když nedáš kopy vajec,
hodíme ti muža na pec
a pacholka do komína,
zaudí sa jako sviňa.*

*Ben, ben,
blechy ven,
a vajíčka do košíčka
sem!*

JINDŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

(<http://www.volny.cz/j.zpravodaj>)

vydává Obec Jindřichovice, Jindřichovice
232, 35801 Kraslice.

Redakční rada: Mgr. Miroslav Tvrz, Lenka
Vacušková, Mgr. Lenka Tvrzová, Martina
Majdřáková. Layout: Mgr. Miroslav Tvrz.

E-mail redakce:

jindrichovickyzpravodaj@seznam.cz.

Vydávání schváleno ZO Jindřichovice 31. 5.
2005. Povoleno Ministerstvem kultury České
republiky, ev. č. MK ČR E 15895.

Vychází jednou za dva měsíce. **K dostání
zdarma na Obecním úřadě, ve škole, v
knihovně a v obchodě.** Vydání dalšího čísla
je plánováno na 15. 6. 2006.